

førte efter Loven af 1889, er Loven alt-saa ganske klar. Derfor er ogsaa mit Cirkulære aldeles uanfægteligt. Naar man nu synes at have været misfornøjet med dets Fremkomst, maa jeg dog sige, at det var blevet en ligefrem Nødvendighed, fordi Folk overtraadte den nævnte Bestemmelse. Nu har det vist sig i den senere Tid, at Branddirektørerne, naar de kom ud til Folk, gjorde dem opmærksomme derpaa, og der kom Andragender til Ministeriet om Dispensation, og saa var der jo ikke andet at gøre, naar Cirkulæret af 1890 ikke havde nyttet, end at indskærpe Bestemmelsen og sige til Retsbetjentene: I have værsgo at paatale disse Lovovertrædelser, og at tilføje, at der ikke kan ventes Dispensation derfra.

Nu har et æret Medlem rejst det Spørgsmaal, hvorledes man skulde forholde sig i det Tilfælde, at der til en snæver Skorsten, der er opført før 1889, efter 1889 føres Ledninger fra en indmuret Bryggerkedel. Det er ikke det Spørgsmaal, som Cirkulæret beskæftiger sig med, og jeg tror egentlig heller ikke, det er det, der har været praktisk fremme. Det er et Spørgsmaal, som — mig bekendt i alt Fald — ikke er blevet afgjort ved Domstolene, og det er Domstolene, der have at afgøre det. Jeg kan kun udtale som min subjektive Formening, hvilken jeg ikke vil holde tilbage, at Domstolene vel ville komme til det Resultat, at det er ulovligt. Det er ikke omtalt i Lovgivningen, men det er en naturlig Konsekvens af Bestemmelsen i Loven af 1ste Marts 1889 § 4, at ligesom man ikke kan opføre ny snævre Skorstene til Afledning af Røg fra indmurede Kedler, kan man heller ikke nu fra indmurede Kedler føre Røgen til ældre, snævre Skorstene. Det er imidlertid et Fortolkningsspørgsmaal, som overhovedet ikke ligger for. Naar den ærede Forslagsstiller omtalte, at der i hans Amt var flere Hundrede Skorstene, som ikke fyldestgjorde den nugældende Lovgivning paa dette Punkt, antager jeg, efter hvad jeg har sagt, at der ligger den Misforstaaelse til Grund, at man tror, Bestemmelserne i Loven af 1889 § 4 ogsaa skulle kunne finde Anvendelse paa ældre Skorstene og Ildsteder.

For saa vidt det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (P. Madsen) var misfornøjet med de Afstandsbestemmelser, som her ere truffene, er det jo den Slags Ting, som lade sig diskutere under Lovforslagets fortsatte Gang. Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at de snævre Skorstene

ikke skulde være mere farlige end de vide. Sagen er, at de snævre Skorstene ere ikke ufarlige, medmindre de virkelig ere opførte omhyggelig i Overensstemmelse med Lovgivningens Forskrifter, navnlig med Hensyn til den indvendige Afpuksning, noget, som man desværre ikke godt kan kontrollere, naar Skorstenen først er opført, og medmindre de underkastes omhyggelig Rensning, som kun kan ske med Snoreapparater. Ellers medføre de formentlig ikke ringe Fare, og naar det ærede Medlem mente, at indmurede Kedler med tilhørende Ildsted ikke ere mere farlige end Kakkelovne og Komfurer, tror jeg heller ikke, at det er ganske rigtigt. Ved disse indmurede Vaske eller Bryggerkedler bruger man ofte et Brændselmateriale, som ikke er ufarligt, medens dette ikke sker ved Kakkelovne og Komfurer, fordi det der er besværligt. Da den Slags Kedler have et ret omfangsrigt Ildhul, anvender man ofte Kvas Lyng og den Slags Ting, som brændende kunne fare op gennem det snævre Rør, naar der er stærk Træk, og derved kunne Tæge, der ere tækkede med brandfarligt Materiale, let blive antændte, naar der ikke er passende Afstand. Dette Punkt vil jo for øvrigt kunne drøftes senere i Udvalget. Jeg maa kun gentage, hvad jeg allerede har antydnet, at jeg anbefaler at behandle dette Lovforslag som det, det er, nemlig et Lovforslag, der gaar ud paa at legalisere, hvad man paa Grund af Lige-gyldighed for Lovgivningens Efterlevelse, Mangel paa behørigt Tilsyn fra Øvrighedens Side, Misforstaaelse af eller Uvidenhed om, hvad der er gældende Ret, har gjort sig skyldig i. Det er Øjemedet med Lovforslaget, og som det foreligger, kan jeg tiltræde det. Jeg tror, at den ærede Forslagsstiller derved vil opnaa sin Hensigt, og jeg tror, at naar man blot kommer bort fra denne Forestilling, at Politimesteren skal tage fat paa de Bryggerkedler, som ere indrettede før 1889, vil man i det hele taget være ude over dette Spørgsmaal. Saa maa man naturligvis for Fremtiden holde sig de ny Bestemmelser efterrettelig. Jeg skal i øvrigt være meget villig til at optage Forhandling om de forskellige Spørgsmaal.

R. Hansen: Det er alle bekendt, at det Cirkulære, der af Justitsministeren blev udstedt den 28de Januar 1896, fremkaldte en ret stærk Bevægelse omkring i Landet. Man kan sige, at det blev Aarsag til en stor Forstyrrelse. Det hed sig i dette Cirkulære, at Ministeriet vilde anmode de